

tiff Betydning; thi det ere vi jo Alle overbeviste om, at til den Tid, da denne Bestemmelse skulde have Betydning og Kraft, vil der være al Grund til at haabe, at alt Fæste vil være overgaaet til Selveiendom. Maa jeg her til knytte en Bemærkning, der for mit Bedfommende maaskee vil være den sidste til denne Behandling, at naar man har sagt, at Lovens Betydning først vil vise sig om 30 Aar, da er det urigtigt. Naar denne Lov, som jeg haaber, udkommer i Løbet af indeværende Aar, da kan Ingen vide, om ikke allerede til næste Aar Lovens Bestemmelser ville komme til Anvendelse. Det tør siges med Sikkerhed, at Loven strax vil faae Betydning og hvert Aar vinde mere Betydning.

Milling: Forsaavidt den høitærede Minister ved sin sidste Udtalelse maaskee sigtede til en Udtalelse af mig, at Loven ikke vilde komme til Anvendelse, inden Fæsternes Levetid var ude, skal jeg tillade mig at bemærke, at det var i sin Almindelighed, at jeg yttrede dette, og ikke med Hensyn til det enkelte Tilfælde.

Ordføreren: Jeg for mit Bedfommende skal kun bemærke, at den Bestemmelse, som jeg troer vil have meest praktisk Virksomhed, er den nye § 2. Hvad det omhandlede Spørgsmaal angaaer, troer jeg, at det er i den Grad bygget paa almindelig Erfaring, at der ryddes Skove, og lægges under Ploven til trods for det stærke Tilsyn. Dette skeer i hele Europa, men her er der den store Forskjel, at det kun gjøres med stor Vanskelighed og gjen nem et langt Tidsrum.

Jessen: Da de Tilfælde, i hvilke den ved § 11 af Forordningen af 27de September 1805 givne Raadighed til at indtage Bondejord til Skov er kommen til Anvendelse i den største Deel af Symland i Løbet af en lang Aarvække, ere mig alle bekendte, skal jeg bevidne, at alle disse have været gavnlige, ogsaa henført til det Offentliges Interesse, været saadanne, som det Offentlige maatte være tilbøjeligt til at understøtte. Kun en enkelt Gang er en heel Gaard bleven nedlagt. Iøvrigt har det ikke altid været alene Strækninger, som allerede

forud være skovbevogtede, eller været smaa Strimler og Hjørner til Arrondering af hidtil uregelmæssige Skovgrændser. Ogsaa større skovløse Strækninger af sammengrændsende Parceller ere indtagne til Beplantning, men i saa Fald de allerringeste Fordele, som gaves — endog Skovsand — saadanne, som ikke paa nogen beqvem eller fordeelagtig Maade kunde anvendes til Agerbrug, altsaa saadanne, som helst maatte bruges anvendte til Skovbrug, og som det ganske rigtig vilde betale sig mindre vel at benytte som Agerjord. Jeg ønsker ikke at opholde det ærede Thing videre, men jeg har troet at burde med disse faa Ord forsøge at støtte det af Udvalgets ærede Majoritet stillede Forslag til, at sidste Punktum af Udkastets § 4 udgaaer.

Da Ingen ellers forlangte Ordet, gik man over til Afstemning, hvorved

1) Forslag af Mindretallet (Karsen og Milling) til Lovudkastets § 4: at i 9de til 11te Linie Ordene „for de i Genhold til denne Lov bortfæstede Gaardes Vedkommende“ udgaaer.

forkastedes med 20 Stemmer mod 11.

2) Forslag til samme Paragraph af Udvalgets Fleertal (Faurichou, Lehmann, Pittichau principalt, tiltraadt subsidialt af Carlsen og Rosenørn): at sidste Punktum udgaaer.

ved den paa sædvanlig Maade foretagne Afstemning, erholdt 17 Stemmer for, 14 imod og ved det derefter paa Grund af den ringe Forskjel i Stemmeantallet nødvendiggjorte Navneoppraab, som nedenstaaende Liste nærmere udviser, vedtoges med 20 Stemmer mod 16 (15 Fraværende).

Boesen; Brasch; Brock; Bruun, M. P.; Carlsen; Clausen; Dahlerup; Faurichou; Frandsen; Jessen; Lehmann; Pittichau; Mosfin; Nielsen, F.; Petersen; Rosenørn; Skeel; v. Støcken; Verthelsen; Bjerring.